

DOKUMENTACE ZÁVĚREČNÉ PRÁCE

VYSOKÉ UČENÍ TECHNICKÉ V BRNĚ

BRNO UNIVERSITY OF TECHNOLOGY

FAKULTA VÝTVARNÝCH UMĚNÍ

FACULTY OF FINE ARTS

ATELIÉR INTERMEDIA

STUDIO INTERMEDIA

BEZ NÁZVU

UNTITLED

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

BACHELOR THESIS

AUTOR PRÁCE

AUTHOR

VEDOUCÍ PRÁCE

SUPERVISOR

PETR NÁPRAVNÍK

MgA. PAVEL STEREC

BRNO 2019

OBSAH:

TEXTOVÁ ČÁST	s. 5-8
OBRAZOVÁ ČÁST	s. 9

Tak teda... Začínáte číst mojí bakalářskou práci textovou část psanou v čase kdy jste ji ještě nečetli, přičemž se mi nedostalo přesných jak by takový text vlastně měl vypadat nebo jsem to možná přehlédnul, tak jako se mi nedostalo patřičného vzdělání k spsání něčeho tak honosně inteligentního, ale na nikoho se za to nezlobím (ani na sebe - kdo by se pak zlobil na koho?) naopak naprosto mi to vyhovuje umožňuje mi to přemýšlet a pát od věci roztrhaně a hrozně jinými slovy přirozeně mé povaze a duchu doby, čímž vám objasním tajemství (ne)spokojeného života. „*Můžeme vás zaplavit tisícerem různých vysílacích kanálů nebo rozvynout jen jeden obraz do křišťálového jasu a co víc...*“

Kde jen začít? Kus papíru, klíče, vzpomínka na kolemjdoucí, auto, něco, někdo kdo měl stejnou bundu jako já minulej rok, zubní pasta, nedopitý kafe, úterý, blond'até vlasy, obrázekgekona, telefoní číslo, písek, pojistky, lepící páska, tráva... trávník. Upřený soustředěný pohled natrávník. Chtěl bych se dívat a myslet na trávník. Uvědomit si trávník s celým ročním obdobím. Proč je to takovej problém? Jsem potopenej v nesourodých myšlenkách pořád mám nákej názor přemísťuju se mezi lidmi výlohami mezi auty, boty, část rozhovoru. Nevim co dělám. Nechápu co se kolem mě děje neustále řeším nesourodý pseudo-povinnosti. Je skoro jedno na co se vykašlu nebo splním objeví se několik dalších. Připadám si jako kdybych pracoval! Vůbec nevim co dělám. Bakalářku. Píšu bakalářku. Lidé zmatení procházejí kolem městem čtou bakalářku.

Co ted? Projíždějící tramvaj lidé v bundách reklama - podpis věci ve škole. Tištění věci sabotované rozbitou tiskárnou opravování tiskárny zaseknutí papíru v tiskárně opravování tiskárny tištění zkušebního papíru s opakováním tohoto znaku: „“ klíče tramvaj. Zase jsem zapomněl co dělám o čem píšu. Bakalářku... o umění. Definuj umění! Výtvarné umění. Tak nějak původně materiálně bez platonského světa ideí kulturního kulturního přehledu teorií. Úprava prostředí. Lépe řečeno snaha o úpravu prostředí... ve světě kde vlastně nemůžete skoro nic dělat, protože všechno je majetek kdo ví koho a vy můžete akorát tak makat v práci v callcentru půlku platu dáte na najem druhou za jídlo a za zbytek si můžete koupit plátno, barvy nebo radši cíga. Váš pohyb činy jednání je předurčen architekturou. Mysl rozbytá internety. Vedle práce je chodník po něm půjdeš po práci a tam je pivo v hospodě za 35 korun korun to je drahý ale tam půjdeš a pivo si koupíš, tak bylo předpovězeno prostředím. Tam budeš mít názor na svobodnou vůli.. Cože? Názor na názor na nákou mr**u z internetu. Své kamarády vyfotíš a udáš zuckenbergoví na CCTV. Záplava internetovými pí***inami at' nevíte co si myslíte at' nevíte že jste chudý. Kdyby jste toho měli málo můžete se neustále představovat kontrolovat „jak se máš“ mít na všechno názor a pořád vysvětlovat sami sebe nekonečné detaily vašeho

myšlení pohnuty jednání které se nikdy nestane... Levicové žalozpěvy. Ještě vás baví ty francouzské dědkové? Jejich revoluce kritiky? Mě už ne. Jsou tam někde zalezlý a něco tam pořád čtou brejlema a kouřej u toho cigára. Jaké je jejich vědomí? Přečtěte si radši radši „Léčení s archanděli“ je to naivní, srandovní a píše to aspoň ví jak jakž takž žít.. Karel Čapek - Rok zahradníka: umění je něco jako jako zahradničení. Akorát horší. Když změříte časpozornosti který věnuje uměleckému dílu bylo by lepší tam prostě rostla kytka. Aspoň je živá přestože se díváte jinam. Nepozornost lidí je určena k rozsévání semen klíčících v odpadcích a odložených předmětech... „Co to píše za dementa? Kdo to má číst? My jsme si přišli přečíst náky pořádný intelektuální cajky!“ výhružně „Hale nechmatejte na muj mozek vy šprti! Můj mozek není nákej váš rozumem nakrájenej flák masa. Můj mozek je roslina roste v lese mezi stromy a kapradím zahalen neprostupnou tmou rezervací s ostnatým drátem.“

Rostliny nemají jména. Budeme mluvit o předmětech: sklenice džusu, klíče, krabice, okno, stín, světlo lampy, cigaretové filtry, usb-kabel, fixa. Proč vlastně psal Kafka takový ty jeho nudnýzdouhavý popisy předmětů v místnosti? Možná... je to kupodivu docela náročný dívat se na věci v místnosti a snažit se je úplně všechny jednu po druhé co nejdetailněji popsat. Skončíte u něco co prostě popsat nejde. Přestože je to povědomně konkrétní. Zmačkanost drapérie záclony, struktura dřeva, zozmístění nerovností na omítce, textury, odlesky, tvary střepů v rozbitém okně... Přestanete myslet (doufám) a uniknete ze světa popisu do světa vnímání. Mizející průhledná mlha dozvuky slov, dech ve kterém se ztrácí rozdíl mezi ve kterém se ztrácí rozdíl mezi zrakem okem dívání prohlíženou věcí... Kde jste vzali všechny ty šampiony v popisování uměleckých děl? Kdo je potřebuje? Lepidlo nůžky koláže koláže fixa lepící páska výtvarné umění je interakce s neznámem. Sneurčitostí. Nemáte neznámo? Použijte šifru, neznalost diletanství, omyl, paradox, stupiditu... Lepší než myslet. Racionalita? Vyslovte ji s německým přízvukem. Tautologie mezi popisem a uměleckým dílem? Převod obrazu na text a text na obraz? Snažil jsem se vyjádřit? Proč? Prostě něco kreslete, myslíte na co chcete a mluvte od věci. Je to plevel. Nechte ho růst. Zalijte ho vodou. Nic nevysvětľujte... Tajemství čísla 23: rozum vs intuice. Fludní vs krystalická intelligence.. K.I. - vzdělání, vědomosti, šedá kůra mozková: „nic nevím, od všeho mám odstup na všechno mám názor“ F.I. - představivost, neurčité těkavé myšlení interakce. KI roste celý život zatímco FI klesne na minimum ve 23 letech (mozek kreativních lidí stárne jinak, něco se zachovává...) Přibližně v tom věku dokončujete Bc titul. „Ty lidi co studujou umění jsou vlasntně takový nedochůdčata...

neuměj vyjádřit svoje myšlenky, tak si kreslej a dělaj ňáký věci kterým nerozumíme. Ale oni z toho vyrostou a poté správně verbálně vyjádří svůj racionálně společensky validní.. názor.“ dlouhé vážné mlčení, zlý pohled spratka: „Chcípni na myšlení ty starej gympláku!“ pauza odpovídá s chmurnou vážností dospěláka: „V pořádku. Já se neurážím (až na to že nedostaneš svůj titul) ...ale víš to všechno je jenom subjektivní. Je to iluze kterou musíš překonat. Prozřít v naší objektivní realitě v našem paneláku nemocnici, kde nic nemáme.“ a tam zhotovíš praktickou část své bakalářské práce. Popíšeš jí. Sepíšeš v náležitém rozsahu. Dodáš dokumentaci životopis a portfolio. A budeš obhajovat. A měj na paměti, že jsi vinem. A že z tvé výpovědi odborně posoudíme zda-li máš mozek člověka! Tvé myšlenky nebudeme chápat, ale budeme je říkat naopak a rozpoutáme diskuzi, ve které zničíme tvůj vnitřní svět.“

No konečně. Měli bychom to mnohem jednodušší, kdybych moh něco prostě něco prostě udělat bez toho abych to musel zároveň popisovat... „Jákým způsobem šlapeš na kole a jak zatáčíš řídítky během jízdy na kole? Přemýšlej o tom během jízdy na kole a piš si poznámky během jízdy na kole seš neschopnej!“ černá lepicí páska, nůž na papír... Mojí roztěkanou tvůrčí činnost tento semestr pět minut před koncem světa zarámují tím že jí pojmu jako dekorování školní kantýny, kde lidé jedí jídlo. Momentálně mám totiž pochybnosti o těch vašich galeriích s honosnými intelektuálními proslovy a věcmi v izolaci návštěvníci totiž věnují více pozornosti občerstvení vínem a chlebičky. Budu dekorátérem kantýny místosti ve které lidé budou požírat poživatiny a v momentech nepozornosti se jejich zraky budou zaplétat do mnou struktorovaných obrazců. Lepší než galerie. Snad to tam vydrží déle než jeden měsíc. Oprýskaná rozteklá estetika mých koláží se k jídlu moc nehodí, ostatně spousta materiálu z kterého se skládá pochází z odpadu a zatuchlých antikvariátů. Barvy používat asi taky nebudu protože se chci držet minimalního rozpočtu. Páska, nůž. Udělám něco jiného víc abstraktnějšího. Vypadá to tam jak nějaká de**lní jídelna z dob totality. (viz foto 1)

„Svět jako textové pole nultého rozměru“ věta, která mě urazila a podnítila pozorovatvznikání text v hlavě vnímání. „Alexia“ - nemoc, lépe řečeno syndrom při poškození (nejčastěji nádorové) určité části mozku zodpovědné za umožňující rozlišování písma. Nemocní přestanou být schopni číst a jejich vlastní (nad)národní latina se jim jeví jako nerozluštitelně jako např arabština nebo číština. S obtížemi prohlíží znaky, ale vídí jen jejich křivky. Podobně se dají číst tvary větví rostlin.. leckteré znaky v čínštině vznikly překleslováním přírody (pět ryb ve vodě, vzor na želvým krunýři, křoví..) Vněkterých případech nádor postupuje jsou zasaženy sousedící navazující části mozku,

nemocní ztrácí schopnost rozlišovat základní geometrické tvary ...i prostorových objektů - ty vaše paneláky! Jsou kmeny které nedokáží rozlišit pravý úhel a kmeny pro které jsou nemocní svatí... lepící páska nůž na papír ... což mě nějak dovedlo k tomu abych se zabýval ornamentální kresbou, zatímco lidé jedí (přesnější termín jsou glyfy ale nikdo na favu to neví) Moje ornamentální/glyfické kreslení se vyskytuje na pomezí gestické kresby, automatické kresby a kaligrafie. Předstírám že píšu. Bezmyšlenkovitě kreslím/píšu nekonečné verze obdobných znaků. Nevím přesně proč to dělám(e) je to jedna z těch základních věcí, kterou dělám už od pravěku tak jako techno. Potřebuji pro ně časoprostor i teď v budoucnosti. Místnost k jídlu bude zaplavena zhranatělými ornamentálními pavučinami z černé elektrikářské lepící pásky nakrájené nožem na papír. Kam jen to půjde i na strop. Bude to vypadat nějak takhle (viz foto 2) akorát to bude všude. Není třeba slovy popisovat to je možno vidět. Tak jest předpovězeno. Lidé budou jíst. Kmyty jejich očí budou lapeny do křivek lepících ornamentálních pavučin. Křivek analogických ke krájení a přežvykování poživatin žbleptů na talíři jidelně ústech syntaxí vně kontextů. Lepící páska nebude drahá. Stojí deset korun. Zakoupím jí buďto v Bauhasu (korporát s odkazující na avantgardu) nebo v železářství Cupák (tradiční česká malost) poblíž školy. Politické přesahy volby prodejny prodiskutuji s Pavlem Stercem. S čehož vyplývá že se bude jednat o elektrifikaci instala... totiž instalaci elektrikářskou páskou (nebo jsou to kresby, když to vytvářím lepící páskou? Je pro to pojem? Potřebujeme ho? To jste si ještě nevšimli že jste se rozvíjíte hlavně v tom co nemáte pojmenovaný?) „Jednoduché prevence kousnutí psa do obličeje člověka“ „dobrodružství na míru“. Kromaňonské nízkorozpočtové umění je grafický design pro uprchlíky - běžence z ikon olympijských her civilizačního stroje, znamená tedy můžete projít a oni přijdou aby se neutopili přinesou oheň a poušť budou mluvit jazykem kterému nerozumíte - ornamenty - projdou skrz vás aby se pomstili, protože příroda je pomsta. „My nikdy nedovolíme aby nějaký zmagořený cizáci čmárali páskou nějaký svoje hnusný mr**y na naše báječný paneláky nemocnice chrámy socialistické personalistiky natož bez racionální kontroly. Každý klauzury jim to vygumujeme jejich mozky zahltíme historií budeme je vyšetřovat vyslychat jejich myšlení předepisovat delky jejich počty znaků slov“
PS: stejně jste všichni fízlové.

(foto 1)

(foto 2)

